678/03

Den 25. august 2003 blev i sag nr. 59.788:

xx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxx x x
xxxx xxxxxxxxx

mod

Zürich Forsikring
v/CMGL
Frederiksborggade 15, 2
1360 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har erhvervsudygtighedsforsikring i Zürich Forsikring v/CMGL, klager over, at selskabet med virkning fra 1/10 2002 har reduceret dagpengeudbetalingen til 3/4 sats.

Det fremgår af sagen, at klageren, der er privatpraktiserende tandlæge med egen klinik, blev sygemeldt fra den 29/6 1999 som følge af allergi over for visse tandmaterialer. Fra medio august 1999 åbnede klageren klinikken igen på reduceret tid, og han har siden da kun arbejdet 5-7 timer om ugen fordelt på to dage. Som konsekvens heraf har klageren ansat en tandlæge og en tandplejer til at varetage de patienter og behandlinger, som han ikke selv kan klare.

Allergien debuterede i 1995 og blev anerkendt som en arbejdsskade i 1998. I 1999 meddelte selskabet, at klageren var berettiget til udbetaling af 1/1 dagpenge fra den 29/7 1999. I skrivelse af 9/4 2002 meddelte selskabet klageren, at man ønskede at revurdere dagpengeudbetalingen.

Efter tilvejebringelse af de relevante oplysninger redegjorde selskabet i skrivelse af 18/9 2002 til klagerens for den fortsatte udbetaling af dagpenge således:

"Fra Deres revisor har vi modtaget oplysning om, at Deres personlige omsætning i 2001 var på kr. 658.733,-.

Ifølge Deres tidligere revisor var Deres personlige omsætning i 1994 på rundt kr. 1.736.000,-, og De har oplyst, at 1994 var Deres sidste normale år. Fremskriver vi omsætningen i 1994 med 5% pr. år giver dette en 2001 omsætning på rundt kr. 2.450.000,-.

Deres personlige omsætning er således nedsat med omkring 75% på grund af sygdommen. Vi vil derfor med virkning fra 1. oktober 2002 nedsætte Deres dagpenge til 3/4 sats."

Klageren er utilfreds med selskabets reduktion af dagpengeudbetalingen og gør i den forbindelse gældende, at graden af erhvervsudygtighed skal vurderes på grundlag af den generelle klinikindtjening for tandlæger, og at det ikke er omsætningsnedgangen, men derimod nedgangen i driftsresultatet, der skal danne grundlag for vurdering af erhvervsevnetabet. Til støtte herfor har klageren bl.a. henvist til, at regnskaberne for klagerens tandlægeklinik for årene 1999, 2000 og 2001 ifølge revisorens beregninger viser et negativt resultat. Desuden anfører klageren, at tandlægeklinikkens indtjening skal vurderes i forhold til Dansk Tandlægeforenings årlige undersøgelse af tandlægernes regnskaber. Endelig anfører klageren i skrivelse bilagt klageskemaet af 1/11 2002 bl.a.:

"Supplerende vil jeg bemærke at min personlige omsætning under ingen omstændigheder er retvisende.
Som kompensation for min nedsatte arbejdstid har jeg ansat assisterende tandlæge, samt en tandplejer.
Følgende forhold gør sig gældende.

Da det jo er en allergi mod visse tandmaterialer, foregår der en vis arbejdsdeling. Jeg tager mig af klinikkens større kirurgiske og protetiske opgaver. Netop den slags ydelser er særlig omsætningstunge. Omsætningen på en tandklinik er delt op i gynger og karruseller.

Den 'personlige omsætning' som min revisor har oplyst Zürich om, er baseret på Edb-udskrift fra klinikken. Hver behandler har et nummer som omsætningen er relateret til. Dette nummer bestemmer også hvilken behandler patienterne bliver regelmæssigt tilskrevet til.
Assisterende tandlæges omsætning er retvisende.
Den fastlønnede tandplejers omsætning er kun delvist udskilt fra min, da flere patienter først bliver tilskrevet (på mit nummer og faktureret på dette) og tilset af mig, uddelegeres til tandplejer som så udfører behandlingen. Denne praksis er ganske normal.

I 1994 var jeg klinikkens eneste behandler. Omsætning dengang og nu er ikke baseret på samme grundlag, og derfor er matematisk gangen op og ned ganske umatematisk.

Sluttelig vil jeg anføre at Zürichs fremskrivningsfaktor på 5% er fejlagtig. Ifølge Dansk Tandlægeforenings omkostningsundersøgelse bilag 4., er det 7%."

Heroverfor anfører selskabet i skrivelse af 21/11 2002 til nævnet bl.a.:

"Forsikrede har medsendt sammenfatningen af 134 'selvoplyste' regnskabstal fra (formentlig) 134 tandlægeklinikejere. Bortset fra at vi må postulere, at der i populationen givetvis er en overrepræsentation af veldrevne klinikker, idet tandlæge med mindre tilfredsstillende resultater næppe har den store tilskyndelse til at deltage i en sådan regnskabsanalyse, må vi hævde, at den udvalgte popultion jo i øvrigt ej heller opfylder forsikredes egen forventning på grundlag af forsikringsbetingelserne, der jo omtaler…i samme egn…

Med denne begrænsning er det så rigtigt, at forsikringsbetingelserne omhandler en sammenligning med andre tandlæger, men vi betragter alene denne bestemmelse som udfyldende. Det rigtige må være at se konkret på forsikredes omsætningsnedgang på grund af sygdommen - alt andet vil være præget af tilfældigheder.

Videre må vi fastholde, at der skal vurderes ud fra nedgangen i den personlige omsætning, som udtryk for reduktion i erhvervsevnen. Nettobetragtninger vil igen føre til

helt tilfældige resultater bl.a. præget af omfang af teknikarbejde, løn- og administration og nyanskaffelser.

Klinikkens omsætning var i 1994 på rundt kr. 1.736.000,-, hvilket er i god harmoni med, at forsikrede i brev af 15. marts 1999 fastslår, at hans personlige månedlige gennemsnitsomsætning var på kr. 134.000,-, og at 1994 i øvrigt var sidste år, før sygdommen debuterede …

…

Vi har jf. bilag 8 meget konkret spurgt revisoren, om såvel klinikkens omsætning som forsikredes personlige omsætning i 2000 og 2001 og kan derfor ikke acceptere, at forsikrede nu gør indsigelse mod de tal, som revisoren oplyste for den personlige omsætning.

Vi har efter saldometoden fremskrevet forsikredes personlige omsætning med 5% pr. år siden 1994, og fastholder denne som et rimeligt udtryk for den gennemsnitlige omsætningsudvikling siden 1994. At forsikrede nu fremlægger en i vore øjne tvivlsom dokumentation for - jf. vor indledning - at omsætningsfremgangen generelt skulle være 7% i snit for årene 1999 og 2000, ændrer ikke, at en fremskrivning på 5% pr. år som gennemsnit **for hele perioden** er rimelig."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**Særlige forsikringsbetingelser:**

§ 1 udgår og erstattes med følgende:

Forsikringen giver ret til erstatning, såfremt forsikredes erhvervsevne som tandlæge eller cand.odont. efter forsikringens ikrafttræden som følge af ulykkes- eller sygdomstilfælde nedsættes med 50% eller derover, jfr. § 4. Ved fastsættelse af graden af erhvervsudygtighed tages der hensyn til, om forsikrede ikke vil være i stand til ved en tandlægelig beskæftigelse, der svarer til dennes kræfter og færdigheder, at erhverve 50% af det, som legemligt og åndeligt sunde personer i tilsvarende aldersklasse med lignende uddannelse og i samme egn plejer at tjene ved tandlægeligt arbejde.

Ved fuldstændig erhvervsudygtighed betaler selskabet den fulde forsikrede ydelse.

Ved delvis erhvervsudygtighed på 50% eller derover betaler selskabet en til erhvervsudygtighedsgraden svarende procent af den forsikrede ydelse, dog således at

selskabet betaler hele den forsikrede ydelse, når erhvervsudygtighedsgraden udgør 80% eller derover.

Ændres graden af erhvervsevnen, nedsættes eller forhøjes ydelsen tilsvarende. Bedres erhvervsevnen således, at denne overstiger 50%, ophører udbetalingen af ydelsen."

Nævnet udtaler:

Selskabet har baseret sin afgørelse om den nuværende dagpengeudbetaling på regnskabsoplysninger indhentet fra klagerens revisor.

På denne baggrund, og idet nævnet ikke kan kritisere, at selskabet under de foreliggende omstændigheder har baseret dagpengereduktionen på omsætningstallene som sket,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand